

**STANOVISKÁ
ÚSTAVNOPRÁVNEHO VÝBORU
NÁRODNEJ RADY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY
K POSTUPU PODĽA ZÁKONA
O ROKOVACOM PORIADKU
NÁRODNEJ RADY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Stanoviská
Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky k postupu
podľa zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z.
o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky
v znení neskorších predpisov

§ 146

Ak sa počas schôdze národnej rady vyskytne pochybnosť o postupe podľa tohto zákona, rozhoduje v jednotlivých prípadoch predsedajúci. Na návrh poslanca národná rada rozhodne bez rozpravy o tom, že predsedajúci rozhodne o pochybnosti o postupe podľa tohto zákona až po predchádzajúcom stanovisku ústavnoprávneho výboru.

PODÁVANIE VÝKLADU ZÁKONA ÚSTAVNOPRÁVNÝM VÝBOROM
NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

§ 59

Ústavnoprávny výbor

Ústavnoprávny výbor najmä

- a) podáva národnej rade podnety na zdokonalenie právneho poriadku v Slovenskej republike,**
- b) prerokúva všetky návrhy zákonov najmä z hľadiska ich súladu s ústavou, ústavnými zákonmi, medzinárodnými zmluvami, ktorými je Slovenská republika viazaná, zákonmi Slovenskej republiky a s právom Európskej únie,**
- c) odporúča predsedovi národnej rady spôsob zabezpečenia úloh súvisiacich s konaním pred ústavným súdom,**
- d) prerokúva a odporúča národnej rade návrhy na kandidátov na sudcov ústavného súdu⁴⁹⁾ a v prípade poverenia aj na ďalších ústavných činiteľov volených národnou radou podľa osobitných predpisov,**
- e) prerokúva správy o stave zákonnosti a činnosti prokuratúry, súdnictva a väzenia.**

STANOVISKO:

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky nie je príslušný na podávanie výkladu zákonov, okrem prípadov podľa ustanovenia § 146 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 127 z 1. februára 2011 (V. volebné obdobie); žiadosť Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre kultúru a médiá o vyjadrenie

⁴⁹⁾ Čl. 134 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

**PÔSOBNOSŤ NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY
– PREROKÚVANIE INFORMÁCIÍ VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

§ 2

Pôsobnosť národnej rady

- (3) Národná rada vykonáva svoju pôsobnosť aj tým, že**
d) prerokúva iné návrhy, podnety, správy a vyhlásenia, ak to ustanoví zákon alebo ak o tom rozhodne národná rada,

STANOVISKO:

Spôsob prerokovania bodu schváleného programu je upravený buď priamo (výslovne) v zákone (napr. v § 25, 26, 27, 29, 35; osobitný spôsob prerokovania návrhov zákonov), alebo ho možno na základe zákona (§ 1 ods. 2 zákona o rokovacom poriadku) upraviť uznesením Národnej rady. Spôsob prerokovania veci, časového a vecného postupu, s výnimkou hlasovania o veci samej, možno tiež určiť prostredníctvom procedurálneho návrhu (§ 34 zákona o rokovacom poriadku).

Národná rada z vecného hľadiska prerokúva najmä veci, ktoré vyplývajú z jej pôsobnosti ustanovenej Ústavou Slovenskej republiky; o ktoré veci ide, upravuje demonštratívnym spôsobom § 2 ods. 2 a 3 zákona o rokovacom poriadku. Podľa § 2 ods. 3 písm. d) prerokúva aj iné návrhy, podnety, správy a vyhlásenia, ak to ustanoví zákon alebo ak o tom Národná rada sama rozhodne. Ak teda Národná rada súhlasila so zaradením informácie do programu rokovania schôdze (napr. na 54. schôdzu informáciu ministra hospodárstva Slovenskej republiky o podozrivom pokuse predat' za špekulatívnu cenu akcie VSŽ) a nerozhodla ihneď aj o spôsobe jej prerokovania (postup prerokovania „o informácii“ nie je v zákone o rokovacom poriadku *expressis verbis* upravený), možno tak urobiť pred začiatkom prerokovania o tejto veci (prípadne po prednesení informácie) formou procedurálneho návrhu (§ 34 a 38 zákona o rokovacom poriadku) ktoréhokoľvek poslanca, napr. aj toho, ktorý predsedá schôdzi, na ktorej sa má informácia prerokúvať.

Ak by takýto návrh podaný nebol, pri súčasnom právnom stave (pravidlá prerokovania informácií nie sú upravené ani uznesením Národnej rady – § 1 ods. 2 zákona o rokovacom poriadku), po vypočutí informácie by predsedajúci schôdzi iba konštatoval, že bola poslancom Národnej rady poskytnutá.

Naviac nie je zrejmé, či informácia je iba ústna a prednesená priamo na schôdzi Národnej rady, alebo má aj písomnú formu; nemá pridelené číslo parlamentnej tlače ako iné prerokúvané veci (§ 26 ods. 4 zákona o rokovacom poriadku), ku ktorým sa vedie rozprava a prijíma sa uznesenie hoci len vo význame informatívnom (vzaté na vedomie). V zákone o rokovacom poriadku (§ 2 ods. 2 písm. s) sa vyskytuje výraz „informácia“ v súvislosti s prerokúvaním informácií o výročných finančných správach politických strán a politických hnutí, avšak táto vec sa prerokúva ako všetky ostatné, ktorým bolo pridelené číslo parlamentnej tlače).

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 880 zo 6. marca 2002 (II. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 8. februára 2002 č. 180/2002 o spracovanie procedurálneho postupu a spôsobu prerokovania (prijatia uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky) k informáciám zaradeným do programu schôdzy Národnej rady Slovenskej republiky a rozbor odboru legislatívy a aproximácie práva Kancelárie NR SR z 22. februára 2002 k postupu a spôsobu prerokovania informácií vlády Slovenskej republiky (jej člena) zaradených do programu schôdze NR SR, s ktorým sa výbor stotožnil a odporúčať predsedovi NR SR pri prerokovaní informácií vlády Slovenskej republiky zaradených do programu schôdze NR SR postupovať spôsobom navrhnutým odborom legislatívy a aproximácie práva Kancelárie Národnej rady Slovenskej republiky.]

VOĽBA PREDSEDU A PODPREDSEDU NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

§ 14

(2) Ak bolo na funkciu predsedu národnej rady navrhnutých viac kandidátov a ani jeden z nich nezískal nadpolovičnú väčšinu hlasov všetkých poslancov, vykoná sa na ustanovujúcej schôdzi opakovaná voľba; zúčastnia sa na nej kandidáti, ktorí získali v prvom kole najväčší počet hlasov a druhý najväčší počet hlasov. Ak ani v opakovanej voľbe nebol predseda národnej rady zvolený, vykonajú sa nové voľby, a to najskôr na druhý deň. Do nových volieb možno navrhnúť aj poslancov, ktorí neboli zvolení v prvom kole volieb ani v opakovanej voľbe.

§ 15

Podpredsedu národnej rady volí národná rada v tajnom hlasovaní nadpolovičnou väčšinou hlasov všetkých poslancov.²⁴⁾ Predsedov výborov národnej rady volí národná rada v tajnom hlasovaní nadpolovičnou väčšinou prítomných poslancov. Pri ich voľbe sa použije postup podľa § 14 ods. 2.

STANOVISKO:

1. Výklad § 15 v spojení s § 14 ods. 2 zákona o rokovacom poriadku sa musí podať podľa čl. 152 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky v súlade s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky.

2. Ustanovenie § 14 ods. 2 rokovacieho poriadku upravuje opakovanú voľbu predsedu Národnej rady Slovenskej republiky v prípade, keď sa o zvolenie uchádza viac kandidátov. Národná rada Slovenskej republiky pri rešpektovaní čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky nemôže podľa § 14 ods. 2 postupovať, ak sa o zvolenie uchádza iba jeden kandidát.

3. Ak jediný kandidát na funkciu predsedu alebo podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky nebol zvolený v jednokolovej voľbe, ďalší postup Národnej rady Slovenskej republiky je predmetom úpravy druhej a tretej vety § 14 ods. 2 zákona o rokovacom poriadku. Národná rada Slovenskej republiky vykoná novú voľbu, ktorá sa

²⁴⁾ Čl. 90 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky.

vykoná najskôr na druhý deň po voľbách, ktoré sa neskončili zvolením predsedu alebo podpredsedu Národnej rady Slovenskej republiky.

4. V novej voľbe sa o zvolenie môže uchádzať kandidát, ktorý nebol zvolený v predchádzajúcej voľbe, ako aj ďalší poslanci, ktorí sa o svoje zvolenie neuchádzali v predchádzajúcej voľbe.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 296 z 29. októbra 2003 (III. volebné obdobie); stanovisko schválené na požiadanie predsedu Národnej rady Slovenskej republiky podľa § 146 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov k postupu Národnej rady Slovenskej republiky podľa § 15 v spojení s § 14 ods. 2 rokovacieho poriadku.]

HLASOVANIE A ZARADENIE NOVÉHO BODU DO PROGRAMU SCHÔDZE NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY

§ 24

Program schôdzí národnej rady

(5) Národná rada môže na návrh aspoň troch poslaneckých klubov aj počas schôdze národnej rady hlasovaním bez rozpravy zaradiť nový bod programu schôdze alebo vypustiť schválený bod jej programu; nový bod programu môže národná rada hlasovaním bez rozpravy zaradiť aj na návrh predsedu národnej rady.

§ 29

(1) Poslanec môže v rozprave podať k prerokúvanej veci pozmeňujúce alebo doplňujúce návrhy, ktoré musia byť vyhotovené písomne a riadne sformulované.

(2) Poslanec alebo navrhovateľ môže po podaní pozmeňujúceho alebo doplňujúceho návrhu navrhnúť prerušenie prerokúvania veci až dotedy, kým k nim nezaujme stanovisko výbor, ktorý určí národná rada. O návrhu na prerušenie prerokúvania bodu programu schôdze rozhodne národná rada bez rozpravy. Národná rada môže súčasne určiť lehotu, dokedy jej určený výbor predloží k podanému pozmeňujúcemu alebo doplňujúcemu návrhu stanovisko.

(3) Poslanec môže svoj pozmeňujúci alebo doplňujúci návrh vziať späť, až kým národná rada nepristúpi k hlasovaniu o ňom.

STANOVISKO:

Návrh poslanca Františka Mikloška na prijatie uznesenia k Deklarácii Národnej rady Slovenskej republiky týkajúcej sa hladomoru na Ukrajine v rokoch 1932 – 1933

- má charakter samostatného bodu,
- nespĺňal podmienky § 29 ods. 1 rokovacieho poriadku,

- návrh na jeho zaradenie (ako nového bodu schváleného programu 14. schôdze) mal byť predložený pri schvaľovaní programu schôdze alebo **podľa § 24 ods. 5** rokovacieho poriadku,
- vzhľadom na uvedené skutočnosti predseda Národnej rady neporušil rokovací poriadok.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 258 z 23. októbra 2007 (IV. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 18. októbra 2007 č. 1724/2007 o stanovisko, či ako predsedajúci schôdze 17. októbra 2007 k bodu Správa o rokovaní členských štátov Európskej únie v rámci medzivládnej konferencie Európskej únie o Zmluve, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o Európskej únii a Zmluva o založení Európskeho spoločenstva (tlač 452), rozhodol o postupe hlasovania k tomuto bodu v súlade so zákonom Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (vo vzťahu k návrhu Deklarácie Národnej rady Slovenskej republiky týkajúcej sa hladomoru na Ukrajine v rokoch 1932 – 1933, prednesenom v rozprave).]

ZAČATIE AKTU HLASOVANIA

§ 35

(6) Ak sa člen vlády ujme slova po skončení rozpravy a pred hlasovaním, otvára sa tým rozprava znova.

§ 36

(1) Národná rada rozhoduje o každom návrhu hlasovaním. Hlasovanie sa spravidla uskutoční bezprostredne po skončení alebo po uzavretí rozpravy, ak národná rada nerozhodne bez rozpravy inak.

(2) Predsedajúci pred hlasovaním upozorní poslancov, že sa prikróčí k hlasovaniu, oznámi spôsob hlasovania a zistí počet prítomných poslancov.

(3) Pred každým hlasovaním predsedajúci alebo spravodajca oznámi, o akom návrhu sa bude hlasovať, a zopakuje presné znenie návrhu, ak návrh nebol vopred poslancom odovzdaný písomne. Predsedajúci potom prikróčí k riadeniu hlasovania.

(4) Jednotlivé hlasovanie nemožno prerušiť; počas neho predsedajúci nikomu nemôže udeliť slovo.

(5) Poslanci hlasujú spravidla z miest, ktoré im boli určené zasadacím poriadkom národnej rady. Spravodajca hlasuje z miesta určeného pre spravodajcu.

STANOVISKO:

1. Ustanovenie § 28 je vo vzťahu k ustanoveniam § 35 ods. 6 a § 36 vzťahom všeobecného ustanovenia k špeciálnym ustanoveniam.

2. Podľa § 36 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov je relevantným momentom začatia aktu hlasovania upozornenie poslancov predsedajúcim, že sa prikróčí k hlasovaniu.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 204 z 21. júna 2007 (IV. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 21. júna 2007 č. 900/2007 o stanovisko k vzájomnému vzáihu ustanovení § 28, § 35 ods. 6 a § 36 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, ako aj momentu začatia aktu hlasovania.]

ROZPRAVA A FAKTICKÁ POZNÁMKA

§ 28

(1) Predsedovi národnej rady, podpredsedom národnej rady, prezidentovi republiky a členom vlády sa udelí slovo, kedykoľvek o to požiadajú.

§ 33

Faktická poznámka

(1) Poslanci majú v rozprave právo na jednu faktickú poznámku, ktorou reagujú na vystúpenie ostatného rečníka. Faktickou poznámkou nemožno reagovať na inú faktickú poznámku. Po vystúpení poslancov prihlásených s faktickými poznámkami poskytne predsedajúci možnosť faktickou poznámkou reagovať i rečníkovi, na ktorého reagovali poslanci faktickými poznámkami. Vo faktickej poznámke sa nemôžu podávať návrhy na doplnenie alebo na zmenu programu schôdze národnej rady, pozmeňujúce alebo doplňujúce návrhy ani návrhy uznesení národnej rady.

§ 34

Procedurálny návrh

(1) Poslanci majú právo podávať procedurálny návrh, ktorý sa týka spôsobu prerokovania veci, časového a vecného postupu rokovania národnej rady s výnimkou hlasovania o veci samej. Vystúpenie poslanca, v ktorom podáva procedurálny návrh, môže trvať najviac jednu minútu.

(2) Podanie procedurálneho návrhu poslancom sa začína podaním návrhu k spôsobu prerokovania veci, časovému a vecnému postupu rokovania národnej rady a následne poslanec uvedie dôvody podania procedurálneho návrhu.

§ 35

(3) Ak národná rada rozhodla o skončení rozpravy podľa odseku 2, majú právo ešte vystúpiť poslanci, ktorí boli písomne prihlásení do rozpravy pred podaním návrhu na jej skončenie, a poslanci, ktorí chcú podať pozmeňujúce alebo doplňujúce návrhy.

STANOVISKO:

1. Podľa § 28 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov predsedovi Národnej rady, podpredsedom Národnej rady, prezidentovi republiky a členom vlády sa udelí slovo, kedykoľvek o to požiadajú.

Na rozdiel od iných ustanovení (§ 27, § 29) systematicky zaradených do tejto časti rokovací poriadok Národnej rady vymedzuje oprávnenie určených ústavných funkcionárov vyjadrovať sa kedykoľvek počas rokovania Národnej rady, teda nielen počas rozpravy.

Nadpisom nad § 27 (Rozprava) nemožno zúžiť regulačné pôsobenie § 28 ods. 1 bez rešpektovania konkrétneho textu tohto normatívneho ustanovenia.

2. Vychádzajúc z dikcie ustanovenia § 33 ods. 1 rokovacieho poriadku na faktickú poznámku je právom poslanca počas rozpravy a nie kedykoľvek počas rokovania Národnej rady.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 97 zo 6. februára 2007 (IV. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 12. decembra 2006 č. 2439/2006 o stanovisko k uplatňovaniu § 28 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a v nadväznosti k uplatňovaniu § 33 citovaného zákona.]

STANOVISKO:

1. K § 33 ods. 1:

Ustanovenie § 33 upravuje postup pri faktickej poznámke tak, aby sa faktická poznámka nezneužívala na rušenie poriadku a priebehu rokovania schôdze. Faktickou poznámkou reaguje poslanec na vystúpenie ostatného rečníka v rozprave. Poslanec má právo na jednu faktickú poznámku, v ktorej reaguje na vystúpenie ostatného rečníka v rozprave. Predsedajúci po vystúpení rečníka v rozprave umožní poslancom prihlásiť sa s faktickou poznámkou. Zistí počet a mená prihlásených a uzavrie možnosť ďalšieho prihlasovania sa s faktickou poznámkou k ostatnému rečníkovi v rozprave.

2. K § 34:

Podanie procedurálneho návrhu sa začína podaním návrhu, ktorý sa týka spôsobu prerokovania vecí, časového alebo vecného postupu rokovania Národnej rady. Až po podaní procedurálneho návrhu uvedie poslanec dôvody, ktoré ho viedli k podaniu procedurálneho návrhu. Ak poslanec svoje vystúpenie podľa § 34 nezačne podaním procedurálneho návrhu podľa prvej vety tohto ustanovenia, predsedajúci mu odníme slovo.^{*1}

3. K § 35 ods. 3:

Ak poslanec prihlásený ústne podáva pozmeňujúci alebo doplňujúci návrh, začína svoje vystúpenie prednesením pozmeňujúceho alebo doplňujúceho návrhu. Až po podaní pozmeňujúceho alebo doplňujúceho návrhu poslanec uvedie dôvody, ktoré ho viedli k podaniu návrhu. Ak poslanec prihlásený ústne svoje vystúpenie podľa § 35 ods. 3 nezačne podaním pozmeňujúceho alebo doplňujúceho návrhu podľa prvej vety tohto ustanovenia, predsedajúci mu odníme slovo.

*1 Poznámka: Uvedené sa premietlo do zákona o rokovacom poriadku novelou č. 399/2015 Z. z.

Odôvodnenie:

Výklad citovaných ustanovení spôsobuje vleklé problémy a spory medzi poslancami a predsedajúcimi. Spôsobom uplatňovania inštitútov upravených týmito ustanoveniami sa často obchádza účel zákona. Vo faktickej poznámke sa niekedy nereaguje na ostatného rečníka v rozprave, ako to ustanovuje zákon, ale poslanci v nej často reagujú na predchádzajúce faktické poznámky alebo na celkom iné veci. Výklad § 33 odsek 1 v zmysle, že každý poslanec má v rozprave právo na neobmedzený počet faktických poznámok k vystúpeniu ostatného rečníka, by totiž mal za následok pripustenie možnosti znefunkčnenia parlamentu a následné zablokovanie jeho akejkoľvek rozhodovacej činnosti aj malou skupinou poslancov, čo je v príkrom rozpore s obsahom parlamentnej demokracie.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 50 z 23. februára 1999 (II. volebné obdobie); stanovisko k postupu podľa § 33 ods. 1, § 34 a § 35 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej.]

FORMULÁCIA POZMEŇUJÚCICH A DOPLŇUJÚCICH NÁVRHOV

§ 37

(3) Na návrh poslanca sa o jednotlivých častiach pozmeňujúceho alebo doplňujúceho návrhu môže hlasovať oddelene. Ak sa pri oddelenom hlasovaní neschvália všetky časti návrhu, je potrebné, ak schválené časti tvoria obsahový celok, hlasovať o nich ešte ako o celku.

STANOVISKO:

1. Hlasovanie o bode 17 spoločnej správy k tlači 129 bolo zmätočné, pretože spravodajca nedal hlasovať o časti bodu 17 spoločnej správy a dal hlasovať o svojom pozmeňujúcom návrhu.

2. Podľa **§ 37 ods. 3** má poslanec právo navrhnúť, aby sa o jednotlivých častiach pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu hlasovalo oddelene.

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky zároveň odporúča výborom Národnej rady Slovenskej republiky, aby pozmeňujúce a doplňujúce návrhy spoločnej správy boli formulované ako jednotlivé body.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 102 zo 7. februára 2007 (IV. volebné obdobie); Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky prerokoval postup pri hlasovaní v druhom čítaní k tlači 129.]

STANOVISKO:

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky

B. poukazuje na to, že

1. poslanec Národnej rady Slovenskej republiky Alojz Hlina v rozprave okrem iného navrhol hlasovať o pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch zo spoločnej správy výborov spoločne o bodoch 4 a 5, spoločne o bodoch 6 a 8, spoločne o bodoch 7 a 9,

spoločne o bodoch 10, 11 a 12, spoločne o bodoch 14 a 15, spoločne o bodoch 18, 19 a 20, spoločne o bodoch 23 a 123, spoločne o bodoch 25 a 42, spoločne o bodoch 26, 27, 28 a 29, spoločne o bodoch 31, 144 a 145, spoločne o bodoch 32 a 33, spoločne o bodoch 35, 72, 73 a 74, spoločne o bodoch 37 a 38, spoločne o bodoch 40 a 41, spoločne o bodoch 44, 61 a 62, spoločne o bodoch 45 a 46, spoločne o bodoch 47 a 110, spoločne o bodoch 48 a 52, spoločne o bodoch 49, 50 a 51, spoločne o bodoch 54, 91, 92 a 93, spoločne o bodoch 56, 57 a 58, spoločne o bodoch 65 a 66, spoločne o bodoch 70 a 71, spoločne o bodoch 76, 77 a 79, spoločne o bodoch 81, 82 a 83, spoločne o bodoch 87, 88 a 89, spoločne o bodoch 95, 101 a 102, spoločne o bodoch 97 a 98, spoločne o bodoch 99 a 100, spoločne o bodoch 105 a 106, spoločne o bodoch 107 a 108, spoločne o bodoch 109, 111 a 112, spoločne o bodoch 121 a 122, spoločne o bodoch 124 a 125, spoločne o bodoch 126 a 130, spoločne o bodoch 127 a 131, spoločne o bodoch 128 a 136, spoločne o bodoch 129 a 139, spoločne o bodoch 132 a 142, spoločne o bodoch 133 a 143, spoločne o bodoch 134 a 135, spoločne o bodoch 137 a 177, spoločne o bodoch 138 a 248, spoločne o bodoch 140 a 141, spoločne o bodoch 146 a 150, spoločne o bodoch 147 a 152, spoločne o bodoch 148 a 265, spoločne o bodoch 153, 156 a 157, spoločne o bodoch 154 a 158, spoločne o bodoch 159, 170 a 171, spoločne o bodoch 160, 183 a 184, spoločne o bodoch 161 a 162, spoločne o bodoch 163 a 217, spoločne o bodoch 165 a 216, spoločne o bodoch 166 a 215, spoločne o bodoch 167 a 169, spoločne o bodoch 168 a 268, spoločne o bodoch 172 a 176, spoločne o bodoch 173 a 175, spoločne o bodoch 174 a 224, spoločne o bodoch 178 a 181, spoločne o bodoch 179 a 182, spoločne o bodoch 180 a 222, spoločne o bodoch 185 a 190, spoločne o bodoch 186 a 189, spoločne o bodoch 187 a 246, spoločne o bodoch 188 a 196, spoločne o bodoch 191 a 193, spoločne o bodoch 192 a 195, spoločne o bodoch 194 a 267, spoločne o bodoch 197 a 203, spoločne o bodoch 198 a 202, spoločne o bodoch 199, 241 a 242, spoločne o bodoch 200 a 201, spoločne o bodoch 204 a 250, spoločne o bodoch 205, 244 a 245, spoločne o bodoch 206 a 209, spoločne o bodoch 207 a 234, spoločne o bodoch 208 a 235, spoločne o bodoch 210 a 214, spoločne o bodoch 211 a 212, spoločne o bodoch 213, 232 a 233, spoločne o bodoch 218 a 223, spoločne o bodoch 219 a 229, spoločne o bodoch 220 a 221, spoločne o bodoch 225, 228 a 230, spoločne o bodoch 227 a 239, spoločne o bodoch 231 a 240, spoločne o bodoch 236, 237 a 238, spoločne o bodoch 243 a 255, spoločne o bodoch 249 a 256, spoločne o bodoch 251 a 252, spoločne o bodoch 253 a 254, spoločne o bodoch 257 a 261, spoločne o bodoch 258 a 262, spoločne o bodoch 259 a 264, spoločne o bodoch 260 a 266, spoločne o bodoch 263 a 270;

2. poslanec Národnej rady Slovenskej republiky Zsolt Simon v rozprave okrem iného navrhol hlasovať o pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch zo spoločnej správy výborov spoločne o bodoch 39 a 53, spoločne o bodoch 151 a 155, spoločne o bodoch 104, 105 a 106;
3. zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov detailne neupravuje zmeny v spôsobe hlasovania o jednotlivých pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch zo spoločnej správy výborov;
4. postup pri zmene v spôsobe hlasovania o jednotlivých pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch zo spoločnej správy výborov možno vyvodzovať z § 36 ods. 1 prvá veta zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z.

o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „Národná rada rozhoduje o každom návrhu hlasovaním“;

5. postup možno ďalej vyvodzovať z § 37 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, podľa ktorého „na návrh poslanca sa o jednotlivých častiach pozmeňujúceho alebo doplňujúceho návrhu môže hlasovať oddelene“. Vyjadreným slovesom „môže“ sa uvádza možnosť, nie povinnosť, Národnej rady Slovenskej republiky vykonať oddelené hlasovanie;
6. postup možno ďalej vyvodzovať zo stanoviska Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky prijatého uznesením č. 102 zo 7. februára 2007, ktoré v bode 2 uvádza „podľa § 37 ods. 3 má poslanec právo navrhnúť, aby sa o jednotlivých častiach pozmeňujúceho a doplňujúceho návrhu hlasovalo oddelene“, v dôsledku čoho Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky odporučil výborom Národnej rady Slovenskej republiky, aby pozmeňujúce a doplňujúce návrhy spoločnej správy boli formulované ako jednotlivé body;

C. konštatuje, že

1. návrhy uvedené v časti B, body 1 a 2, tohto uznesenia na vykonanie hlasovania o určitých bodoch spoločnej správy spoločne nemožno považovať za návrhy na oddelené hlasovanie podľa § 37 ods. 3 zákona o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov;
2. nemožno vylúčiť, že v priebehu rokovania Národnej rady Slovenskej republiky bude v rozprave navrhnutý iný spôsob spoločného hlasovania o určitých bodoch spoločnej správy výborov, ako je hlasovanie navrhnuté v spoločnej správe výborov. Takýmto spôsobom možno hlasovať so súhlasom Národnej rady Slovenskej republiky podľa § 36 ods. 1 zákona o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov;
3. oddelené hlasovanie o jednotlivých bodoch spoločnej správy možno vykonať na návrh poslanca; o takomto návrhu na spôsob hlasovania nie je potrebné hlasovať, pokiaľ nebol s týmto postupom prejavovaný nesúhlas alebo pokiaľ nie je takýto spôsob hlasovania sporný, vzhľadom na iné predložené návrhy na spôsob hlasovania. Vtedy rozhodne Národná rada Slovenskej republiky hlasovaním;

D. odporúča predsedovi Národnej rady Slovenskej republiky

- dať hlasovať bez rozpravy o návrhoch poslancov na spôsob hlasovania o jednotlivých bodoch zo spoločnej správy výborov, uvedených v časti B body 1 a 2 tohto uznesenia. Pokiaľ Národná rada Slovenskej republiky neschváli poslancami navrhnutý spôsob hlasovania, bude sa o bodoch uvedených v časti B body 1 a 2 tohto uznesenia hlasovať v súlade s návrhom uvedeným v spoločnej správe výborov;
- pri návrhoch na oddelené hlasovanie zohľadniť stanovisko v časti C bod 3 tohto uznesenia.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 570 zo 16. marca 2015 k žiadosti podľa § 146 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov o zaujatie stanoviska k návrhom na zmenu v spôsobe hlasovania Národnej rady Slovenskej republiky o pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhoch zo spoločnej správy výborov k vládnemu návrhu zákona o odpadoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov (tlač 1337).]

POSLANECKÝ PRIESKUM

Výbory národnej rady

§ 45

(3) Výbory najmä

- b) sledujú, ako sa dodržiavajú a vykonávajú zákony a či predpisy vydané na ich vykonanie sú s nimi v súlade. Ak výbor zistí porušenie zákona alebo že vykonávací predpis nie je s ním v súlade alebo nebol vôbec vydaný alebo včas vydaný, upovedomí o tom príslušného člena vlády alebo príslušného vedúceho iného ústredného orgánu štátnej správy a požiada ho o neodkladné vykonanie nápravy; ak nápravu nevykoná, upovedomí o tom národnú radu,
- d) spolupracujú s orgánmi verejnej správy a využívajú na svoju činnosť ich podnety a návrhy. Na získanie poznatkov môžu pozývať na svoje schôdze k prerokúvaným otázkam, najmä k návrhom zákonov, predstaviteľov orgánov verejnej správy; môžu vykonávať aj poslanecké prieskumy a výjazdové schôdze výborov.

STANOVISKO:

Podľa § 45 ods. 3 písm. b) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovačom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov poslanci Národnej rady Slovenskej republiky majú právo sledovať, ako sa dodržiavajú a vykonávajú zákony a či predpisy vydané na ich vykonanie sú s nimi v súlade.

Jednou z foriem kontrolnej činnosti je podľa § 45 ods. 3 písm. d) zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovačom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov je aj poslanecký prieskum.^{*2}

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 205 z 27. júna 2007 (IV. volebné obdobie); Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky prerokoval žiadosť poslancov Výboru Národnej rady Slovenskej republiky pre kultúru a médiá o stanovisko k právu vykonať poslanecký prieskum vo verejnoprávnej inštitúcii.]

NEÚČASŤ POSLANCA NA ČASTI ROKOVACIEHO DŇA

§ 63

Účasť poslancov na schôdzach národnej rady a jej výborov

(1) Poslanec je povinný zúčastňovať sa na schôdzach národnej rady a jej výborov, do ktorých bol zvolený. Je povinný zúčastňovať sa aj na činnostiach, ktoré patria do ich pôsobnosti, ktoré mu národná rada alebo výbor určil alebo ktorými ho poveril.

^{*2} Poznámka: Podrobnejšie bol inštitút poslaneckého prieskumu upravený novelou zákona o rokovačom poriadku č. 399/2015 Z. z. (§ 63a).

(2) Na každý rokovací deň schôdze národnej rady alebo jej výboru sa vyhotoví prezenčná listina, do ktorej sú povinní zapísať sa všetci prítomní poslanci.

(3) Ak sa poslanec nemôže zúčastniť na rokovaní schôdzy národnej rady alebo jej výborov (odsek 1) pre chorobu alebo z iného závažného dôvodu, je povinný pred konaním schôdze písomne sa ospravedlniť predsedovi národnej rady, ak ide o schôdzu národnej rady, alebo predsedovi výboru, ak ide o schôdzu výboru, ktorého je členom. V ospravedlnení uvedie dôvod, pre ktorý sa nemôže zúčastniť na schôdzi, a predpokladanú dĺžku svojej neúčasti. Ospravedlnenie sa nevyžaduje, ak dôvod neúčasti poslanca na schôdzi súvisí s plnením povinností poslanca, na ktoré dal súhlas predseda národnej rady alebo predseda výboru.

(4) Ak vznikne dôvod neúčasti poslanca na schôdzi a ak nemožno doručiť písomné ospravedlnenie podľa odseku 3, poslanec sa môže ospravedlniť aj iným vhodným spôsobom. Takéto ospravedlnenie treba bezodkladne písomne potvrdiť.

(5) Predseda národnej rady posudzuje po vyjadrení predsedu poslaneckého klubu, ak je poslanec členom poslaneckého klubu, dôvod neúčasti poslanca na rokovacích dňoch schôdzy národnej rady (odsek 3) možno považovať za závažný a jeho ospravedlnenie za riadne; predseda výboru posudzuje dôvody neúčasti poslanca na rokovacích dňoch schôdzy výboru, ktorého je členom. Poslancovi sa umožní vyjadriť sa o veci.

(6) Neúčasť poslanca na rokovacích dňoch schôdzy podľa odseku 5 sa posudzuje bezodkladne po skončení kalendárneho mesiaca. Predseda národnej rady alebo predseda výboru po posúdení dôvodov neúčasti oznámi svoje rozhodnutie poslancovi a kancelárii, ktorá v prípade neospravedlnenia neúčasti poslanca na rokovacích dňoch schôdzy národnej rady alebo na rokovacích dňoch schôdzy výborov zabezpečí vykonanie straty nárokov alebo úpravu niektorých nárokov poslanca podľa osobitných predpisov. Kancelária rozhodnutie doručí aj predsedovi príslušného poslaneckého klubu.

(7) Ak predseda národnej rady neospravedlnil neúčasť poslanca na rokovacích dňoch schôdzy národnej rady alebo predseda výboru na rokovacích dňoch schôdzy výboru, môže poslanec do piatich dní odo dňa, keď oznámenie o neospravedlnení neúčasti dostal, podať písomne námietku proti neospravedlnenej neúčasti predsedovi národnej rady a požiadať ho, aby s prihliadnutím na stanovisko mandátového a imunitného výboru a podpredsedov národnej rady o veci opäť rozhodol. Rozhodnutie predsedu národnej rady je konečné.

(8) Evidenciu o účasti poslancov na rokovacích dňoch schôdzy národnej rady a na rokovacích dňoch výborov vedie a uschováva kancelária.

(9) Ak poslanec svoju neúčasť na rokovacích dňoch schôdzy národnej rady alebo na rokovacích dňoch výborov vôbec neospravedlnil alebo ju neospravedlnil spôsobom uvedeným v odsekoch 3 a 4, považuje sa jeho neúčasť za neospravedlnenú.

(10) Na posudzovanie neúčasti poslanca na časti rokovacieho dňa sa použijú ustanovenia odsekov 1 až 9 obdobne.

STANOVISKO:

V zmysle 13. bodu uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky č. 522 zo 4. februára 1997, doplneného uznesením Národnej rady Slovenskej republiky č. 208

z 22. marca 1999, v spojení s § 63 ods. 10 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v prípade, ak bolo rokovanie Národnej rady Slovenskej republiky alebo jej výboru rozdelené na časti rokovacieho dňa, sa neúčast' poslanca na časti rokovacieho dňa započítava do straty jeho nárokov podľa § 7 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v jednej polovici rokovacieho dňa.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 114 z 25. januára 2011 (V. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady č. CRD-1822/2010 o stanovisko k uplatňovaniu § 63 ods. 1 až 9 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a § 7 ods. 1 a 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 120/1993 Z. z. o platových pomeroch niektorých ústavných činiteľov Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a vzťah k 13. bodu Podrobnejších pravidiel rokovania Národnej rady Slovenskej republiky v súvislosti s posudzovaním účasti poslancov na rokovacích dňoch (časti rokovacieho dňa) a započítavaním ich neospravedlnenej neúčasti na časti rokovacieho dňa do straty zárobku.]

POSLANECKÉ KLUBY

Poslanecké kluby

§ 64

(1) Poslanci sa môžu združovať v poslaneckých kluboch, a to podľa príslušnosti k politickým stranám, politickým hnutiam alebo k volebným koalíciám, za ktoré boli zvolení do národnej rady.

(2) Ak dôjde počas volebného obdobia k rozdeleniu volebných koalícií alebo k zlúčeniu politických strán alebo hnutí, rozdelia sa alebo zlúčia aj ich poslanecké kluby, ak spĺňajú podmienky podľa tohto zákona.

(3) Ak sa chcú poslanci združiť do poslaneckého klubu iným spôsobom ako podľa odseku 1 alebo odseku 2, musí utvorenie poslaneckého klubu schváliť národná rada.

(4) Poslanec môže byť členom len jedného poslaneckého klubu.

(5) Na utvorenie poslaneckého klubu treba najmenej osem poslancov. O utvorení poslaneckého klubu sa vyhotoví zápisnica, ktorú podpíšu všetci ustanovujúci členovia poslaneckého klubu. Počet členov poslaneckého klubu podľa prvej vety musí byť splnený počas celého volebného obdobia. Ak počas volebného obdobia klesne počet členov poslaneckého klubu pod túto hranicu, poslanecký klub zaniká.

(6) Predseda poslaneckého klubu písomne oznámi predsedovi národnej rady utvorenie poslaneckého klubu, jeho názov, meno a priezvisko predsedu a podpredsedu poslaneckého klubu a mená a priezviská poslancov, ktorí sú jeho členmi.

(7) V mene poslaneckého klubu koná jeho predseda alebo podpredseda, alebo poverený člen poslaneckého klubu.

STANOVISKO:

Poslanec má právo počas volebného obdobia vystúpiť z poslaneckého klubu, ktorého bol členom, a vstúpiť do iného poslaneckého klubu. Tieto úkony nie sú podmienené schválením Národnou radou Slovenskej republiky podľa § 64 ods. 3 rokovacieho poriadku Národnej rady Slovenskej republiky.*³

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 845 z 12. februára 2002 (II. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 31. januára 2002 o zaujatie stanoviska k forme nadobúdania členstva poslancov Národnej rady Slovenskej republiky v poslaneckých kluboch počas volebného obdobia vo vzťahu k § 64 ods. 1 a 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.]

STANOVISKO:

1. K § 64 ods. 1:

Účelom ustanovenia § 64 ods. 1 je ustanoviť podmienky, za ktorých sa poslanci môžu združovať v poslaneckých kluboch bez schválenia Národnou radou Slovenskej republiky (odsek 3) na ustanovujúcej schôdzi a kedykoľvek počas volebného obdobia. Z dikcie cit. ustanovenia vyplýva, že pre vytvorenie poslaneckého klubu je rozhodujúca príslušnosť k politickej strane, politickému hnutiu alebo k volebnej koalícii v deň volieb. Príslušnosťou k politickej strane, politickému hnutiu alebo k volebnej koalícii pre tento účel treba rozumieť aj kandidovanie nezávislých poslancov za určitý politický subjekt.

2. K § 64 ods. 5:

Z dikcie ustanovenia § 64 ods. 5, v kontexte iných ustanovení, vyplýva, že podmienkou na utvorenie klubu a jeho funkčnosť počas volebného obdobia je počet členov klubu, t. j. najmenej osem poslancov.

3. K § 64 ods. 6:

V § 64 ods. 6 je zakotvená oznamovacia povinnosť predsedu poslaneckého klubu o zmenách v zložení a vo vedení klubu počas existencie klubu, ktorá má význam pre uplatňovanie práv klubu vyplývajúcich z iných ustanovení zákona o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky.

4. K § 64 ods. 7:

Účelom ustanovenia § 64 ods. 7 je určiť osoby oprávnené konať v mene klubu počas jeho trvania. Konanie týchto osôb je relevantné z hľadiska uplatňovania práv klubu vyplývajúcich z iných ustanovení zákona o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 670 zo 17. septembra 2001 (II. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky zo 6. septembra 2001 č. 1164/01-S o stanovisko k § 64 ods. 1, 5 až 7 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (Poslanecké kluby).]

*³ Poznámka: Súčasťou uznesenia je aj konštatovanie, že prítomní opoziční poslanci vyjadrili zásadný nesúhlas so schváleným stanoviskom.

STANOVISKO:

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky odkazuje na stanovisko Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky k § 64 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, schválené uznesením zo 17. septembra 2001 č. 670, s ktorým sa stotožňuje.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 141 z 8. marca 2011 (V. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 8. februára 2011 o stanovisko k § 64 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (Poslanecké kluby) najmä v otázke týkajúcej sa funkčnosti klubu a jeho postavenia, ak počet jeho členov počas volebného obdobia klesne pod osem poslancov.]

STANOVISKO:

1. Z priloženého listu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky zo 16. septembra 2001 vyplýva, že počet členov pôvodného klubu SNS klesol pod osem a tým zanikol.

2. List poslanca Miroslava Kotiana z 20. septembra 2001 s priloženou zápisnicou z toho istého dňa (20. septembra 2001) treba považovať za krok v súlade s § 64 ods. 6, ktorý smeruje k utvoreniu nového poslaneckého klubu podľa ustanovenia § 64 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (ak sa chcú poslanci združiť do poslaneckého klubu iným spôsobom ako podľa príslušnosti k politickým stranám, k politickým hnutiam alebo k volebným koalíciám v deň volieb, musí utvorenie poslaneckého klubu schváliť Národná rada).^{*4}

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 672 z 2. októbra 2001 (II. volebné obdobie); rozhodnutie predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 25. septembra 2001 č. 1304 o zaujatí stanoviska k § 64 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov; list poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Miroslava Kotiana z 20. septembra 2001.]

ZÁKONODARNÁ INICIATÍVA

§ 67

(1) Návrh zákona môžu podávať výbory, poslanci a vláda (ďalej len „navrhovateľ zákona“).

STANOVISKO:

Podľa čl. 87 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a § 67 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej

^{*4} Poznámka: Z dôvodu pretrvávajúcich pochybností o zániku klubu bol novelou zákona o rokovacom poriadku č. 309/2013 Z. z. doplnený § 64 ods. 5 nasledovne: „Počet členov poslaneckého klubu podľa prvej vety musí byť splnený počas celého volebného obdobia. Ak počas volebného obdobia klesne počet členov poslaneckého klubu pod túto hranicu, poslanecký klub zaniká.“

republiky v znení neskorších predpisov návrh zákona môžu podávať výbory Národnej rady Slovenskej republiky, poslanci a vláda Slovenskej republiky.

Ústava Slovenskej republiky ani rokovací poriadok neobsahuje ustanovenie, ktoré by obmedzovalo právo zákonodarnej iniciatívy oprávnených subjektov.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 506 z 29. októbra 2008 (IV. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 20. októbra 2008 č. 1697/2008 o zaujatie stanoviska, či môže Národná rada Slovenskej republiky rokovať o návrhu poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Vladimíra Palka a Pavla Minárika na vydanie ústavného zákona o preukazovaní pôvodu majetku (tlač 813) po rozhodnutí Ústavného súdu Slovenskej republiky v obsahovo totožnej veci (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. septembra 2008 č. PL.ÚS 29/05-161).]

STANOVISKO VLÁDY SLOVENSKEJ REPUBLIKY K NÁVRHU ZÁKONA

§ 70

(2) Ak návrh zákona podajú výbory alebo poslanec a ak návrh zákona spĺňa ustanovené náležitosti a národná rada sa uzniesla, že ho prerokuje v druhom čítaní, predseda národnej rady doručí návrh zákona vláde a požiada ju o zaujatie stanoviska v lehote do 30 dní. Vláda zašle stanovisko predsedovi národnej rady. Ak vláda v 30-dňovej lehote nezaujme stanovisko, rokuje sa o návrhu zákona aj bez tohto stanoviska. Ak vláda doručí stanovisko dodatočne, možno ho zohľadniť.

STANOVISKO:

1. V prípade, že poslanec alebo výbor Národnej rady Slovenskej republiky podá návrh zákona v lehote určenej v § 72 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovaacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (t. j. ak sa umožní doručiť ho poslancom najmenej 15 dní pred schôdzou Národnej rady Slovenskej republiky), predseda Národnej rady Slovenskej republiky tento návrh, ak spĺňa náležitosti uvedené v § 68 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovaacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, musí zaradiť do programu najbližšej schôdze Národnej rady Slovenskej republiky do prvého čítania, a to bez ohľadu na lehotu uvedenú v § 70 ods. 2 rokovacieho poriadku.

2. Lehota 30 dní na zaujatie stanoviska vlády Slovenskej republiky je lehota poriadková a jej plynutie nemá vplyv na určenie programu schôdze Národnej rady Slovenskej republiky.

[Stanovisko Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky z 3. júla 2000 (II. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 8. júna 2000, ktorým požiadal Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky o stanovisko k aplikácii § 70 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovaacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov. Predmetom stanoviska je otázka, či môže predseda Národnej rady Slovenskej republiky zaradiť do programu schôdze Národnej rady Slovenskej republiky poslancový návrh zákona, ktorý bol síce predložený 15 dní pred navrhovaným začiatkom schôdze Národnej rady Slovenskej republiky, avšak ešte neuplynula 30-dňová lehota na zaujatie stanoviska vlády Slovenskej republiky.]

**ÚLOHA GESTORSKÉHO VÝBORU A SPRAVODAJCU V PRVOM ČÍTANÍ
A PORADIE HLASOVANIA O POZMEŇUJÚCICH NÁVRHOCH
K NÁVRHU SPRAVODAJCU**

§ 73

(1) Návrh zákona uvedie navrhovateľ zákona. Po ňom vystúpi spravodajca, ktorého určí navrhnutý gestorský výbor.

(2) O návrhu zákona, najmä o jeho podstate, sa koná všeobecná rozprava. V nej nemožno predkladať návrhy na jeho zmeny a doplnky.

(3) Národná rada sa uznesie tak, že buď

- a) vráti návrh zákona jeho navrhovateľovi na dopracovanie, alebo**
- b) nebude pokračovať v rokovaní o návrhu zákona, alebo**
- c) ho prerokuje v druhom čítaní.**

(4) Ak národná rada neprijme uznesenie podľa odseku 3, znamená to, že nebude pokračovať v rokovaní o návrhu zákona.

STANOVISKO:

Úloha gestorského výboru v prvom čítaní je vyjadrená len v § 73 ods. 1, kde sa uvádza, že „navrhnutý gestorský výbor určí spravodajcu gestorského výboru“. Iná kompetencia gestorskému výboru v prvom čítaní nevyplýva. Z tohto dôvodu nezaujímá gestorský výbor pred začatím prvého čítania (ktoré sa začína až v rámci schôdze Národnej rady Slovenskej republiky) stanovisko k návrhu zákona a nemôže ním ani zaviazat spravodajcu gestorského výboru. Návrh, ktorý je uvedený § 73 ods. 3, je plne v kompetencii spravodajcu navrhnutého výboru a je odôvodnený jeho postavením v tomto štádiu legislatívneho konania.

[Stanovisko Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky z 27. februára 1998 (I. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky č. 31/1998-S zo dňa 10. 2. 1998 k oprávneniam spravodajcu gestorského výboru v prvom čítaní podľa § 73 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky.]

STANOVISKO:

Podľa § 73 ods. 2 zákona o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky koná sa o návrhu zákona všeobecná rozprava, v ktorej nemožno predkladať návrhy na jeho zmeny a doplnky.

Pokiaľ však ide o hlasovanie o návrhu spravodajcu navrhnutého gestorského výboru na uznesenie Národnej rady Slovenskej republiky v možných alternatívach podľa § 73 ods. 3 písm. a), b), c), možno k tomuto návrhu uplatniť návrh pozmeňujúci v zmysle ustanovenia § 73 ods. 3 písm. a) až c).

Zákon o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v časti týkajúcej sa prvého čítania o návrhu zákona (§ 71 až 74) neupravuje poradie hlasovania (vo všeobecnej rozprave) o podaných pozmeňujúcich návrhoch.

Podľa § 97 zákona o rokovacom poriadku, ak nie je v desiatej časti, t. j. v časti o rokovaní o návrhoch zákonov, ustanovené inak, použijú sa na rokovanie o návrhoch zákonov ustanovenia štvrtej časti (Schôdze národnej rady) a ustanovenia § 45 až 56 (Výbory národnej rady).

Z uvedeného vyplýva záver, že na poradie hlasovania o podaných pozmeňujúcich návrhoch (§ 73 ods. 3 zákona o rokovacom poriadku) sa vzťahuje ustanovenie štvrtej časti zákona, a to § 37 ods. 1 prvá veta: „Ak boli k návrhu podané pozmeňujúce alebo doplňujúce návrhy, hlasuje sa najskôr o nich v poradí, v akom boli podané.“

[Stanovisko Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky z 22. januára 1998 (I. volebné obdobie).]

POSTAVENIE GESTORSKÉHO VÝBORU V DRUHOM ČÍTANÍ – SPOLOČNÁ SPRÁVA

§ 78

Výbor vypracuje o výsledku prerokovania návrhu zákona v druhom čítaní pre národnú radu písomnú správu obsahujúcu stanovisko výboru, v ktorom najmä navrhne, či odporúča národnej rade návrh zákona schváliť; ak sa výbor uznesie na pozmeňujúcich alebo na doplňujúcich návrhoch, správa obsahuje ich znenie. Návrhy musia byť presne sformulované a odôvodnené. Písomnú správu pre národnú radu obsahujúcu stanovisko výboru schvaľuje výbor uznesením.

§ 79

(1) Ak návrh zákona prerokovali viaceré výbory, podajú národnej rade písomnú spoločnú správu, ktorú vypracuje gestorský výbor.

(2) Gestorský výbor rokuje o návrhu zákona ako posledný.

(3) Ak sú stanoviská výborov rozdielne, gestorský výbor pôsobí na ich zjednotenie. Môže zvolať spoločnú schôdzu výborov.

(4) Gestorský výbor schvaľuje osobitným uznesením spoločnú správu výborov obsahujúcu

- a) informáciu, ktorým výborom bol návrh zákona pridelený na prerokovanie a ktoré výbory návrh zákona prerokovali,**
- b) informáciu o stanoviskách poslancov, ktorí podali svoje stanoviská gestorskému výboru,**
- c) informáciu o stanoviskách výborov vrátane vlastného, najmä o tom, či odporúčajú národnej rade návrh zákona schváliť,**
- d) pozmeňujúce a doplňujúce návrhy výborov usporiadané podľa jednotlivých ustanovení návrhu zákona spolu s ich odôvodnením,**
- e) svoje stanovisko k návrhom uvedeným v písmenách c) a d),**

f) svoje záverečné stanovisko k tomu, či odporúča národnej rade návrh zákona schváliť alebo ho vrátiť navrhovateľovi zákona na dopracovanie, alebo odložiť rokovanie o ňom, alebo nepokračovať v rokovaní o ňom.

STANOVISKO:

Ustanovenie § 80 ods. 2 druhá veta zákona o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky upravuje stav v druhom čítaní v rokovaní o návrhoch zákonov v Národnej rade Slovenskej republiky, keď gestorský výbor neschválil spoločnú správu alebo stanovisko a z tohto dôvodu spoločný spravodajca podáva parlamentu len informáciu o výsledkoch rokovania výborov Národnej rady a predkladá návrh na ďalší postup.

Problematickou je situácia, keď výbory Národnej rady sa uznesú na pozmeňujúcich alebo doplňujúcich návrhoch k návrhu zákona (§ 78 zákona o rokovacom poriadku). V takomto prípade je vhodné, aby spoločný spravodajca navrhol Národnej rade hlasovať o návrhoch výboru s tým, že nezaujme stanovisko k schváleniu, resp. k neschváleniu pozmeňujúcich alebo doplňujúcich návrhov, pretože gestorský výbor neschválil spoločnú správu. V tejto súvislosti nie je vhodné, aby pozmeňujúce alebo doplňujúce návrhy výborov k návrhu zákona boli znovu predkladané Národnej rade prostredníctvom súhlasu 15 poslancov (§ 82 ods. 2 zákona o rokovacom poriadku), pretože gestorský výbor nie je „nadradený“ ostatným výborom, je „prvý medzi rovnými“, a z dôvodu, že neschválil spoločnú správu, nie je možné odvodiť postup, že (riadne) schválené návrhy výborov nemôžu byť predmetom hlasovania parlamentu. Gestorský výbor nemá ani právomoc hlasovaním zmeniť, či dokonca zrušiť návrhy výborov podľa § 78 zákona o rokovacom poriadku. Jeho úlohou je do spoločnej správy podľa § 79 ods. 4 písm. d) zákona o rokovacom poriadku zhrnúť všetky pozmeňujúce a doplňujúce návrhy výborov a jeho postavenie ako gestorského výboru sa prejavuje prijatím stanoviska, ktoré má charakter len odporúčania pre Národnú radu, k týmto návrhom. Toto stanovisko/odporúčanie síce informácia nemôže obsahovať, ale musí obsahovať riadne schválené podané návrhy, usporiadané podľa § 79 ods. 4 písm. d) zákona o rokovacom poriadku.

Tomuto záveru zodpovedá aj znenie § 45 ods. 3 písm. a) zákona o rokovacom poriadku, podľa ktorého „výbory ... podávajú národnej rade ... iné odporúčania“.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 297 z 11. novembra 2003 (III. volebné obdobie); stanovisko k postupu podľa § 80 ods. 2 druhá veta zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.]

OPAKOVANIE DRUHÉHO ČÍTANIA

§ 85

(1) Tretie čítanie sa obmedzí len na tie ustanovenia návrhu zákona, ku ktorým boli v druhom čítaní schválené pozmeňujúce alebo doplňujúce návrhy.

(2) V treťom čítaní môže poslanec navrhnúť len opravu legislatívno-technických chýb a jazykových chýb.

(3) Iné pozmeňujúce a doplňujúce návrhy smerujúce k odstráneniu iných chýb vzťahujúcich sa na ustanovenia podľa odseku 1 a návrh na opakovanie druhého čítania môže predložiť najmenej 30 poslancov.

(4) V opakovanom druhom čítaní sa rokuje o návrhu zákona v znení doteraz schválených pozmeňujúcich a doplňujúcich návrhov. Tieto možno ďalej meniť a dopĺňať; to sa vzťahuje aj na ustanovenia, ku ktorým neboli doteraz schválené pozmeňujúce a doplňujúce návrhy. Na návrh predsedu národnej rady sa národná rada bez rozpravy uznesie o tom, že

- a) návrh zákona opakovane prerokujú všetky výbory, ktorým bol pridelený (§ 74 ods. 1), alebo**
- b) návrh zákona opakovane prerokuje len gestorský výbor, alebo**
- c) návrh zákona sa opakovane prerokuje len na schôdzi národnej rady.**

STANOVISKO:

Paragraf 85 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky predpokladá riešenie takých praktických prípadov, kedy sa v rámci tretieho čítania zistí, že prerokovaný návrh zákona má iné chyby ako legislatívno-technické a jazykové, ktoré nie je možné odstrániť v treťom čítaní podľa § 85 ods. 2 rokovacieho poriadku.

O opakovaní druhého čítania rozhodne Národná rada Slovenskej republiky bezodkladne hlasovaním po zistení, že ide o podnet 30 poslancov a návrh doteraz nebol uplatnený a nebolo o ňom rozhodnuté.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 463a z 25. septembra 1997 (I. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky č. 845/1997 z 2. júla 1997 o stanovisko „k pochybnostiam o procedurálnom postupe pri prípadnom schválení opakovaného druhého čítania podľa § 85 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky“.]

STANOVISKO:

1. V nadväznosti na bod 22 Podrobnejších pravidiel rokovania Národnej rady Slovenskej republiky zo dňa 4. februára 1997 o návrhu na opakovanie druhého čítania podľa § 85 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky možno rokovať až potom, keď predsedajúci otvorí tretie čítanie.

2. V rámci tretieho čítania je možné vrátiť návrh zákona do druhého čítania na základe žiadosti najmenej 30 poslancov. O vrátení návrhu zákona do druhého čítania podľa § 85 odsek 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky rozhodne Národná rada Slovenskej republiky hlasovaním.

3. Po vrátení návrhu zákona do druhého zákona podľa § 85 odsek 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky môže Národná rada Slovenskej republiky rozhodnúť hlasovaním o tom, že predmetný návrh zákona sa nemusí prerokovať vo výboroch Národnej rady Slovenskej republiky.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 524 z 2. decembra 1997 (1. volebné obdobie); požiadavka predsedu Národnej rady Slovenskej republiky Ivana Gašparoviča zo dňa 2. decembra 1997 zaujať stanovisko o postupe pri rokovaní o návrhu 35 poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na opakovanie druhého čítania o vládnom návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 289/1995 Z. z. o dani z pridanej hodnoty v znení neskorších predpisov (tlač 802).]

OPAKOVANÉ HLASOVANIE O VYSLOVENÍ SÚHLASU S MEDZINÁRODNOU ZMLUVOU

§ 88

Rokovanie o medzinárodnej zmluve

(1) Medzinárodná zmluva, pred ktorej ratifikáciou je potrebný súhlas národnej rady, sa prerokuje v druhom a treťom čítaní. O náležitostiach podľa § 74 rozhodne predseda národnej rady.

(2) Ak vláda predkladá národnej rade na schválenie podľa odseku 1 medzinárodnú zmluvu o ľudských právach a základných slobodách, medzinárodnú zmluvu, na vykonanie ktorej nie je potrebný zákon, a medzinárodnú zmluvu, ktorá priamo zakladá práva alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb, ktoré majú prednosť pred zákonmi,^{55a)} musí byť takáto zmluva predložená spolu s doložkou prednosti. Doložka prednosti obsahuje posúdenie takejto zmluvy z hľadiska jej prednosti voči konkrétnym zákonom a jej vplyvu na právny poriadok Slovenskej republiky.

(3) V druhom čítaní gestorský výbor v uznesení alebo spoločný spravodajca najmä odporučí, či národná rada má, alebo nemá vysloviť s medzinárodnou zmluvou súhlas.

(4) V treťom čítaní národná rada rozhodne, či vyslovuje, alebo nevyslovuje s medzinárodnou zmluvou súhlas. Môže tiež rozhodnúť, že rokovanie o vyslovení súhlasu odkladá.

(5) Ďalšie ustanovenia o druhom a treťom čítaní sa použijú primerane.

STANOVISKO:

Zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovačom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov otázku výslovne neupravuje.

Čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky ustanovuje, že štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.

Z § 88 rokovačieho poriadku nevyplýva, že hlasovanie o vyslovení súhlasu s Lisabonskou zmluvou možno opakovať.

Opakované hlasovanie nemá oporu v rokovačom poriadku Národnej rady.

^{55a)} Čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 335 z 1. februára 2008 (IV. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky o zaujatie stanoviska k otázke, či možno o vyslovení súhlasu Národnej rady Slovenskej republiky s Lisabonskou zmluvou, ktorou sa mení a dopĺňa Zmluva o Európskej únii a Zmluva o založení Európskeho spoločenstva, hlasovať opakovane a za akých podmienok (rozhodnutie predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 31. januára 2008 č. 552).]

**POŽADOVANÁ VÄČŠINA PRI HLASOVANÍ
O VYSLOVENÍ SÚHLASU S MEDZINÁRODNOU ZMLUVOU**

Čl. 84

(3) Na vyslovenie súhlasu s medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 3 a 4 a na prijatie zákona vráteného prezidentom Slovenskej republiky podľa čl. 102 písm. o) je potrebný súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých poslancov.

(4) Na prijatie ústavy, zmenu ústavy, ústavného zákona, na vyslovenie súhlasu s medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2, na prijatie uznesenia o ľudovom hlasovaní o odvolaní prezidenta Slovenskej republiky, na podanie obžaloby na prezidenta a na vypovedanie vojny inému štátu je potrebný súhlas aspoň trojpäťinovej väčšiny všetkých poslancov.

Ústava Slovenskej republiky

STANOVISKO:

Nakoľko právnym základom rozhodnutia Rady, ktorým sa dopĺňa Zmluva o fungovaní Európskej únie, je čl. 48 ods. 6, ktorý ustanovuje, že takýmto rozhodnutím nesmú byť rozšírené právomoci Európskej únie, prenesené na ňu zmluvami, je pojmovo vylúčené, aby takéto rozhodnutie Rady bolo zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ktorej definičnou vlastnosťou je prenos vnútroštátnych kompetencií na Európsku úniu.

Z uvedeného dôvodu predmetné rozhodnutie nie je medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, ale medzinárodnou zmluvou podľa čl. 7 ods. 4 Ústavy Slovenskej republiky, na schválenie ktorej sa vyžaduje súhlas nadpolovičnej väčšiny všetkých poslancov Národnej rady Slovenskej republiky.

Uvedená klasifikácia neznamená, že by nemohlo ísť o zmluvu podľa čl. 7 ods. 5 Ústavy Slovenskej republiky.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 316 z 10. októbra 2011 (V. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady č. PREDS-293/2011 o stanovisko, súhlas akej väčšiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky je potrebný na prijatie platného uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky k návrhu na vyslovenie súhlasu Národnej rady Slovenskej republiky s rozhodnutím Európskej rady, ktorým sa mení a dopĺňa článok 136 Zmluvy o fungovaní Európskej únie v súvislosti s mechanizmom pre stabilitu pre členské štáty, ktorých menou je euro (tlač 462).]

PODMIENKY NA SKRÁTENÉ LEGISLATÍVNE KONANIE

§ 89

Skrátené legislatívne konanie

(1) Za mimoriadnych okolností, keď môže dôjsť k ohrozeniu základných ľudských práv a slobôd alebo bezpečnosti alebo ak hrozia štátu značné hospodárske škody, národná rada sa môže na návrh vlády uznieť na skrátanom legislatívnom konaní o návrhu zákona.

(2) O skrátanom legislatívnom konaní môže národná rada rozhodnúť aj vtedy, ak si rozhodnutie Rady bezpečnosti Organizácie Spojených národov o akciách na zabezpečenie medzinárodného mieru a bezpečnosti vydané podľa čl. 41 Charty Organizácie Spojených národov vyžaduje neodkladné prijatie zákona.

(3) V skrátanom legislatívnom konaní sa obmedzenia podľa § 25, § 72 ods. 1, § 74 ods. 2, § 81 ods. 2, § 83 ods. 4, § 84 ods. 2 a § 86 nepoužijú.

STANOVISKO:

V § 89 ods. 1 a 2 zákona sa uvádzajú mimoriadne okolnosti, kedy Národná rada Slovenskej republiky môže na návrh vlády Slovenskej republiky sa uznieť na skrátanom legislatívnom konaní. Keďže ide o naozaj mimoriadne okolnosti, sú dôvody pre takýto postup uvedené taxatívne a nie je možné ich rozširovať. O tom, či sú skutočnosti uvedené v návrhu vlády Slovenskej republiky skutočnosťami vymenovanými v ods. 1 a 2 citovaného § 89, rozhodne Národná rada Slovenskej republiky uznesením.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 439 z 12. júna 1997 (I. volebné obdobie); Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky vypracoval na základe uznesenia Národnej rady Slovenskej republiky č. 598 z 13. 5. 1997 tento výklad k § 89 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky.]

VRÁTENIE ZÁKONA PREZIDENTOM SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Čl. 102

(1) Prezident

- o) môže vrátiť Národnej rade Slovenskej republiky zákon s pripomienkami do 15 dní od doručenia schváleného zákona;

Ústava Slovenskej republiky

§ 90

Vrátenie zákona prezidentom republiky

(1) Ak prezident republiky vráti zákon s pripomienkami národnej rade na opätovné prerokovanie, prerokuje sa v druhom a treťom čítaní s tým, že predmetom prerokovania sú iba pripomienky prezidenta republiky. Pripomienky musia obsahovať presné znenie navrhovanej úpravy, ak prezident republiky nenavrhne neprijatie celého zákona.

(2) Predseda národnej rady prideli vrátený zákon výborom a určí gestorský výbor a lehotu na jeho prerokovanie.

(3) Na prezidenta republiky sa ustanovenia o navrhovateľovi zákona vzťahujú primerane. Na schôdzi národnej rady prezidenta republiky môže zastúpiť v odôvodnených prípadoch vedúci Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky.

(4) Na schôdzach výborov môže prezidenta republiky zastúpiť vedúci pracovník Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky. So súhlasom výboru môže vystúpiť splnomocnený pracovník Kancelárie prezidenta Slovenskej republiky.

(5) Národná rada hlasuje osobitne o pripomienkach k vrátenému zákonu a osobitne o zákone ako o celku.

STANOVISKO:

1. Ak prezident Slovenskej republiky podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky vráti Národnej rade Slovenskej republiky zákon s pripomienkami, postup Národnej rady Slovenskej republiky podlieha úprave § 90 zákona o rokovaacom poriadku. Interpretácia a aplikácia tohto ustanovenia zákona je možná iba podľa čl. 152 ods. 4 v spojení s čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky; tento právny základ nedovoľuje Národnej rade Slovenskej republike pri prerokovaní zákona, ktorý prezident Slovenskej republiky vrátil s pripomienkami, rokovať o pozmeňujúcom návrhu podľa § 82 ods. 1 zákona o rokovaacom poriadku.

2. Prezident Slovenskej republiky má možnosť disponovať rozhodnutím, ktoré je uplatnením jeho práva podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky v ústavou určenej lehote; Ústava Slovenskej republiky nevylučuje možnosť drobných opráv a úprav rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky o vrátení zákona s pripomienkami po uplynutí lehoty, ktorú Ústava Slovenskej republiky priznáva na vrátenie zákona s pripomienkami.

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky ďalej odporučil Národnej rade Slovenskej republiky, aby

- prerušila rokovanie a aby upozornila prezidenta Slovenskej republiky na potenciálne právne následky ustanovenia účinnosti zákona podľa čl. III rozhodnutia č. 621/2003 a zároveň aby ho upozornila na možnosť vykonania opravy tejto časti jeho rozhodnutia;
- pokračovala v druhom čítaní vráteného zákona po vyjadrení prezidenta Slovenskej republiky.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 221 z 10. septembra 2003 (III. volebné obdobie); Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky prerokoval ústavnoprávne otázky súvisiace s čl. III Rozhodnutia prezidenta Slovenskej republiky č. 621/2003 zo 17. júla 2003, ktorým prezident Slovenskej republiky navrhol novú účinnosť vráteného zákona z 2. júla 2003 k 1. novembru 2003.]

STANOVISKO:

Ústavnoprávny výbor konštatoval:

1. Uplynutím lehoty ustanovenej čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov právo prezidenta Slovenskej republiky vrátiť zákon s pripomienkami na nové prerokovanie zaniká.

2. Ústava Slovenskej republiky č. 460/1992 Zb. neumožňuje predĺžiť lehotu ustanovenú čl. 102 ods. 1 písm. o). Ústava Slovenskej republiky ani neobsahuje interpretačnú normu oprávňujúcu vysvetliť ustanovenie ústavy pomocou zákona alebo iného všeobecne záväzného právneho predpisu.

3. Prezident Slovenskej republiky rozhodnutím

- z 18. októbra 2004 číslo 4214-2004-BA,
- z 18. októbra 2004 číslo 4212-2004-BA,
- z 18. októbra 2004 číslo 4215-2004-BA,
- z 18. októbra 2004 číslo 4217-2004-BA,
- z 18. októbra 2004 číslo 4213-2004-BA,
- z 18. októbra 2004 číslo 4216-2004-BA

neuplatnil svoje právo podľa čl. 102 ods. 1 písm. o) v ústavou ustanovenej lehote.

4. Rozhodnutie prezidenta Slovenskej republiky o vrátení

- zákona z 22. septembra 2004 o rozsahu zdravotnej starostlivosti uhrádzanej na základe verejného zdravotného poistenia a o úhradách za služby súvisiace s poskytovaním zdravotnej starostlivosti,
- zákona z 21. septembra 2004 o zdravotných poisťovniach, dohľade nad zdravotnou starostlivosťou a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
- zákona z 22. septembra 2004 o zdravotnej starostlivosti, službách súvisiacich s poskytovaním zdravotnej starostlivosti a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
- zákona z 21. septembra 2004 o zdravotnom poistení a o zmene a doplnení zákona č. 95/2002 Z. z. o poisťovníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
- zákona z 22. septembra 2004 o poskytovateľoch zdravotnej starostlivosti, zdravotníckych pracovníkoch, stavovských organizáciách v zdravotníctve a o zmene a doplnení niektorých zákonov,
- zákona z 22. septembra 2004 o záchranej zdravotnej službe a o zmene a doplnení niektorých zákonov

nezakladá právny dôvod na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky.

Vzhľadom na uvedené sa o vrátených zákonoch vo výbore vecne nerokovalo.^{*5}

Všetky uvedené vrátené zákony boli na 32. schôdzi Národnej rady SR (III. volebné obdobie) schválené.^{*6}

[Uznesenie č. 682 z 20. októbra 2004; Ján Drgonec, predseda výboru, položil otázku, či prezident vrátil zákony v ústavnej lehote 15 dní. Uviedol, že prezidentovi boli doručené 1. októbra 2004 a on ich vrátil na opätovné prerokovanie 18. októbra 2004, čo je v rozpore s čl. 102 ods. 1 písm. o) Ústavy Slovenskej republiky, teda lehota bola zmeškaná.]

^{*5} Poznámka: V tomto prípade nejde o stanovisko Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky podľa § 146 zákona o rokovacom poriadku. Na 76. schôdzi výboru 20. októbra 2004 bolo prijaté uznesenie, kde výbor hlasovaním (6/1/2) vyjadril názor na počítanie lehoty, ktorá plynie prezidentovi na vrátenie zákona Národnej rade: ak posledný deň 15-dňovej lehoty pripadne na sobotu, nedeľu alebo sviatok, nemožno lehotu predlžovať do najbližšieho pracovného dňa. Prezidentovi Slovenskej republiky podľa názoru výboru uplynula lehota v sobotu 16. októbra 2004.

^{*6} Pozri aj nález Ústavného súdu Českej republiky sp. zn. PL. ÚS 33/97.

NÁVRHY ROZŠIRUJÚCE NÁVRH ZÁKONA
(§ 94 ods. 2 a 3)

§ 94

(2) Pri prerokúvaní návrhu zákona, ktorým sa mení a dopĺňa iný zákon, možno podávať návrhy, ktoré predložený návrh zákona rozširujú, len vtedy, ak s tým navrhovateľ vyjadrí súhlas najneskôr pred hlasovaním.

(3) Pri prerokúvaní návrhu zákona nemožno podať návrh, ktorým sa mení alebo dopĺňa iný zákon, ktorý obsahovo nesúvisí s prerokúvaným návrhom zákona.

(4) Ak podaný návrh nespĺňa náležitosti podľa odseku 2 alebo odseku 3, predsedajúci nedá o ňom hlasovať. O námietke poslanca, ktorý návrh podal, proti tomuto rozhodnutiu rozhodne národná rada bez rozpravy.

STANOVISKO:

1. Naplnenie § 94 ods. 2 a 3 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky je potrebné posudzovať vždy z vecného hľadiska a nie z jeho legislatívno-technického vyjadrenia.^{*7}

2. V posudzovanom prípade nedošlo k rozšíreniu pôvodného návrhu, pretože návrh v bode 3 je vecne podobný ako návrh predkladateľa, teda nie je možné o ňom podľa § 94 ods. 3 rokovať.

[Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky prerokoval otázku predsedajúceho Pavla Hrušovského na 2. schôdzi Národnej rady Slovenskej republiky 6. novembra 1998 (II. volebné obdobie) k posúdeniu použitia § 94 ods. 2 a ods. 3 rokovacieho poriadku Národnej rady Slovenskej republiky pri rokovaní o bode 4 spoločnej správy výborov Národnej rady Slovenskej republiky o prerokovaní návrhu skupiny poslancov Národnej rady Slovenskej republiky na vydanie zákona, ktorým sa mení zákon č. 80/1997 Z. z. o Exportno-importnej banke SR (tlač 34a).]

PODANIE NÁVRHU ZÁKONA V TEJ ISTEJ VECI

§ 96

(3) Ak národná rada návrh zákona neschválila, nový návrh zákona v tej istej veci možno podať najskôr o šesť mesiacov odo dňa neschválenia návrhu zákona. To sa nevzťahuje na návrh zákona, ktorý národná rada vrátila navrhovateľovi zákona na dopracovanie [§ 73 ods. 3 písm. a)], na návrh zákona o štátnom rozpočte a na návrhy rozpočtov subjektov verejnej správy, ktorých rozpočty schvaľuje národná rada, a ktoré sa opätovne predkladajú za podmienok podľa osobitného zákona.

^{*7} Poznámka: V účinnom znení zákona o rokovacom poriadku ide o odseky 2 a 4.

STANOVISKO:

Pojmy „návrh zákona“ (čl. 87 ods. 1) a „zákon“ (čl. 84 ods. 3, čl. 87 ods. 2 až 4). Z analýzy týchto ustanovení vyplýva, že návrh zákona sa „stáva“ zákonom po jeho schválení v Národnej rade Slovenskej republiky a toto označenie „nestráca“ ani v tom prípade, ak ho prezident Slovenskej republiky vráti na opätovné prerokovanie Národnou radou Slovenskej republiky.

Z rozlišovania týchto pojmov dôsledne vychádza aj zákon č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov, keď pojem „zákon“ používa v súvislosti s opätovným prerokovaním v Národnej rade Slovenskej republiky po uplatnení ústavnej právomoci prezidenta (§ 90) a v súvislosti s jeho zasielaním na vyhlásenie v Zbierke zákonov Slovenskej republiky (§ 93), t. j. vtedy, keď Národná rada Slovenskej republiky už v tretom čítaní schválila návrh zákona.

Z rozlišovania týchto pojmov vyplýva, že ustanovenie § 96 ods. 3 citovaného zákona, v ktorom sa používa pojem „návrh zákona“ („Ak národná rada návrh zákona neschválila, nový návrh zákona v tej istej veci možno podať najskôr o šesť mesiacov odo dňa neschválenia návrhu zákona...“) sa nevzťahuje na situáciu, keď Národná rada Slovenskej republiky opätovne rozhoduje o zákone, ktorý prezident vrátil na opätovné prerokovanie a tento neschválil.

Uvedený výklad Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky potvrdzuje aj jeho stanovisko, v zmysle ktorého navrhovateľ (vláda) po tom, ako prezident vrátil Národnej rade Slovenskej republiky zákon na opätovné prerokovanie, už nedisponuje týmto dokumentom, t. j. nemôže ho vziať späť, nakoľko v príslušnom ustanovení (§ 95) sa používa pojem „návrh zákona“ a nie „zákon“.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 846 zo 14. februára 2002 (II. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 13. februára 2002 č. 334/2002 o stanovisko k otázke, či navrhovateľ môže podať Národnej rade Slovenskej republiky nový návrh v tej istej veci pred uplynutím šesťmesačnej lehoty (§ 96 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov).]

STANOVISKO:

Uplatnenie temporálneho obmedzenia zákonodarnej iniciatívy podľa § 96 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov nie je podmienené predložením formálne aj obsahovo totožného návrhu zákona, ale predložením nového návrhu zákona v rovnakej veci, akú upravoval návrh zákona, ktorý Národná rada Slovenskej republiky neschválila. Pojem „v tej istej veci“ je pre účely § 96 ods. 3 zákona o rokovanom poriadku potrebné vykladať tak, že „tou istou vecou“ sa rozumejú tie isté právne vzťahy, ktoré upravoval neschválený návrh zákona.

Pri posudzovaní, či ide o tie isté právne vzťahy, a teda o tú istú vec, je potrebné prihliadnuť najmä na to, či je totožným predmet dotknutých návrhov zákonov.

Za neschválený sa pre účely § 96 ods. 3 zákona o rokovanom poriadku považuje každý návrh zákona, ktorý bol rozhodnutím poslancov Národnej rady Slovenskej republiky schválený ako bod rokovania príslušnej schôdze Národnej rady Slovenskej republiky a ktorý nebol schválený, s výnimkou návrhu zákona, ktorý bol rozhodnutím poslancov Národnej rady Slovenskej republiky vrátený na dopracovanie.

Pri rozhodovaní o tom, či nový návrh zákona predložený v rozpore s § 96 ods. 3 bude zaradený do rokovania schôdze Národnej rady Slovenskej republiky, sa primerane použije postup podľa § 70 ods. 1 zákona o rokovanom poriadku Národnej rady.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 196 zo 16. mája 2011 (V. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 11. mája 2011 k č. 1702/2011, 1747/2011 o zaujatie stanoviska, či návrh poslancov Národnej rady Slovenskej republiky Roberta Fica, Vladimíra Faiča, Roberta Kaliňáka a Mareka Maďariča na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov (tlač 353), a návrh poslanca Národnej rady Slovenskej republiky Igora Matoviča na vydanie zákona, ktorým sa mení a dopĺňa zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 40/1993 Z. z. o štátnom občianstve Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov a zákon Národnej rady Slovenskej republiky č. 145/1995 Z. z. o správnych poplatkoch v znení neskorších predpisov (tlač 369), sú v súlade s § 96 ods. 3 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.]

INTERPELÁCIE

Interpelácie

§ 129

(1) Interpeláciou sa na účely tohto zákona rozumie kvalifikovaná otázka, ktorá sa vzťahuje na uplatňovanie a vykonávanie zákonov, plnenie programového vyhlásenia vlády a uznesení národnej rady vládou a jej členmi.

(2) Poslanec môže interpelovať vládu, člena vlády alebo vedúceho iného ústredného orgánu štátnej správy vo veciach ich pôsobnosti.

(3) Interpelácia sa podáva písomne predsedovi národnej rady, ktorý ju zašle interpelovanému a predsedovi vlády.

(4) Poslanec môže predniesť interpeláciu aj ústne v rámci bodu programu schôdze národnej rady určeného na interpelácie. Písomné znenie interpelácie poslanec doručí predsedovi národnej rady a národná rada interpelovanému.

§ 130

(1) Interpelovaný je povinný písomne odpovedať na interpeláciu do 30 dní interpelujúcemu a predsedovi národnej rady. Svoju odpoveď môže predniesť aj ústne v rámci bodu programu schôdze národnej rady určeného na interpelácie; ústne prednesenie odpovede na interpeláciu nezavahuje interpelovaného povinnosti podať odpoveď písomne.

(2) Ak národná rada vyhlási interpeláciu za naliehavú, určí na odpoveď lehotu, ktorá nesmie byť kratšia ako 15 dní.

(3) Písomná interpelácia a odpoveď na interpeláciu sa zverejňuje na webovom sídle národnej rady.

(4) Na najbližšiu schôdzu národnej rady sa po doručení odpovede na interpeláciu zaradi rozprava o tejto odpovedi. Interpelovaný je povinný byť na rozprave prítomný.

(5) Interpelujúci sa vyjadrí, či považuje odpoveď za uspokojivú.

(6) Národná rada zaujme uznesením stanovisko k odpovedi na interpeláciu, ktorú interpelujúci nepovažuje za uspokojivú. Na návrh vlády sa hlasovanie o uznesení môže spojiť s hlasovaním o dôvere vláde.

(7) Na interpeláciách musí byť prítomná najmenej jedna tretina členov vlády, ktorých predsedovi národnej rady písomne oznámil predseda vlády najneskôr do začatia bodu programu schôdze národnej rady určeného na interpelácie.

STANOVISKO:

1. K výkladu ustanovení § 129 a § 130 rokovacieho poriadku (k inštitútu interpelácie).

Inštitút interpelácie pozostáva z dvoch štádií:

- a) z podania interpelácie v písomnej podobe, resp. jej ústneho prednesu na schôdzi Národnej rady Slovenskej republiky (§ 129 rokovacieho poriadku),
- b) z odpovede na interpeláciu vrátane rozpravy k odpovedi, vyjadrenia interpelujúceho a zaujatia stanoviska Národnej rady Slovenskej republiky k interpelácii (§ 130 rokovacieho poriadku). Ústna odpoveď interpelovaného je možná, ale nie je právne relevantná. Právne relevantná je len písomná odpoveď, po ktorej doručení sa interpelujúci vyjadrí, či považuje odpoveď za uspokojivú, a zaradi sa rozprava k tejto odpovedi na príslušnej schôdzi Národnej rady, na ktorú sa aplikujú príslušné ustanovenia zákona o rokovacom poriadku.

2. K situácii, ktorá vznikla dňa 5. novembra 1998 – ide o špecifickú situáciu, ktorá vznikla v dôsledku toho, že ide o prvú schôdzu Národnej rady Slovenskej republiky po voľbách, na ktorú sa zaradil bod interpelácie. Z tohto dôvodu nie je možné aplikovať na dnešnú situáciu § 130 rokovacieho poriadku. Je možné aplikovať len § 129, to znamená prvé štádium inštitútu interpelácie. Rokovací poriadok nerieši situáciu, keď interpelovaný okamžite odpovedá ústne na interpeláciu. Túto situáciu bude treba riešiť pri príprave novelizácie zákona o rokovacom poriadku. Ústavnoprávny výbor zároveň odporúča ďalší postup na schôdzi Národnej rady Slovenskej republiky dňa 5. novembra 1998. V rámci bodu interpelácie každý z poslancov, ktorý chce vystúpiť v tomto bode s interpeláciou, má na to, prirodzene, právo a člen vlády má právo odpovedať ústne na túto interpeláciu, čo ho však nezbavuje povinnosti odpovedať písomne. Týmto vlastne je v rámci dnešnej schôdze ukončený proces interpelácie, teda odpoveďou člena vlády. Ostatným poslancom, ktorí interpelovali, sa už nedáva právo odpovedať. To je riešenie pre konkrétnu situáciu dňa 5. novembra 1998.

[Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky sa 5. novembra 1998 (II. volebné obdobie) zaoberal výkladom § 129 a § 130 zákona č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky (ďalej len „rokovací poriadok“), ktorý rieši inštitút interpelácií, a zaoberal sa aj špecifickou situáciou, ktorá vznikla na schôdzi Národnej rady Slovenskej republiky 5. novembra 1998.]

§ 131

Hodina otázok

(1) Do programu schôdze národnej rady zvolanej podľa § 17 ods. 1 sa zaradi hodina otázok, v ktorej odpovedajú členovia vlády, generálny prokurátor a predseda najvyššieho kontrolného úradu na aktuálne otázky, najmä z ich pôsobnosti, ktoré písomne položili poslanci do 12. hodiny dňa, ktorý predchádza dňu tohto bodu programu.

(2) Národná rada môže rozhodnúť, že na hodine otázok sa bude diskutovať len o určitom probléme.

(3) Prvých 15 minút je venovaných otázkam položeným predsedovi vlády.

(4) Otázky musia byť stručné a musia umožňovať stručnú odpoveď. Poradie otázok sa určuje žrebom zo všetkých podaných otázok. Poslanec, ktorý písomne položil otázku, má právo položiť ešte jednu doplňujúcu otázku ústne. Na otázky, na ktoré opýtaní na hodine otázok bezprostredne neodpovedali, podajú poslancovi písomnú odpoveď do 30 dní.

(5) Odpoveď na položenú otázku môže trvať najviac päť minút. Prednes ústne podanej doplňujúcej otázky môže trvať najviac dve minúty.

(6) Pri udeľovaní slova sa postupuje primerane podľa § 27.

(7) Na hodine otázok musia byť prítomní všetci členovia vlády. Ak sa bude na hodine otázok diskutovať len o určitom probléme (odsek 2), stačí, ak bude prítomný príslušný člen vlády. V odôvodnených prípadoch môže predseda vlády určiť, ktorý člen vlády bude za neprítomného člena vlády na otázky odpovedať, alebo oznámi, že bude na ne odpovedať sám.

(8) Na hodine otázok nemožno prijímať konkrétne návrhy ani podávať procedurálne návrhy.

STANOVISKO:

Ustanovenia § 131 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky je potrebné posudzovať v intenciách jeho prvého odseku, t. j. že členovia vlády, generálny prokurátor a predseda Najvyššieho kontrolného úradu odpovedajú na aktuálne otázky, najmä v ich pôsobnosti na hodine otázok. Keďže v súlade s odsekom 3 cit. § 131 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky sa poradie otázok určuje žrebom a hodina otázok je vymedzená 60 minútami, nie je možné v niektorých prípadoch odpovedať na všetky otázky, ktoré boli predložené písomne poslancami Národnej rady Slovenskej republiky. Keďže § 131 ods. 4 s týmto počíta, je potrebné tretiu vetu cit. odseku 4 vykladať tak, že poslanec má právo na písomnú odpoveď do 30 dní len v prípade, ak mal možnosť otázku predniesť v rámci predmetných 60 minút, t. j. v rámci hodiny otázok, a ak nedostal na svoju otázku odpoveď (napr. pre neprítomnosť člena vlády, nedostatok potrebných informácií a pod.). V prípade, že z časových dôvodov

nepredniesol svoju otázku v rámci 60 minút určených na hodinu otázok a opytovaní nemohli na položenú otázku odpovedať bezprostredne v rámci týchto 60 minút, nie sú „písomne opýtaní“ povinní podať poslancovi písomnú odpoveď do 30 dní.

Tento výklad nebráni poslancovi podať rovnakú otázku opätovne na ďalšej hodine otázok, resp. v rámci interpelácií podľa § 129 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky.

Generálny prokurátor a predseda Najvyššieho kontrolného úradu sú povinní zúčastniť sa hodiny otázok, ak im bola položená otázka a na ich vystúpenie nie je potrebný súhlas Národnej rady Slovenskej republiky.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 462 zo 16. septembra 1997 (I. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky č. 957/1997-sekr. z 11. júla 1997 o stanovisko „k spochybneniu súčasného výkladu § 131 ods. 4 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky a z neho vyplývajúcej praxe“.]

* * *

§ 24

(6) Ak je rokovacím dňom schôdze národnej rady štvrtok, zaradí sa vždy do jej programu hodina otázok so začiatkom o 14. hodine s výnimkou schôdze zvolanej podľa § 17 ods. 2 alebo schôdze zvolanej podľa § 109 ods. 2. Ak je prvým rokovacím dňom schôdze štvrtok, hodina otázok sa nezaradí do programu schôdze v tento rokovací deň.

STANOVISKO:

Z logického výkladu ustanovenia § 24 ods. 6 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovanom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov vyplýva, že cieľom zákonodarcu bolo umožniť poslancom, aby počas hodiny (60 minút) mohli klásť svoje otázky členom vlády. Určenie jej začiatku je poriadkovou záležitosťou (lehotou) a nemôže žiadnym spôsobom ovplyvniť zákonom stanovenú dĺžku určenej aktivity.

Vedenie Národnej rady Slovenskej republiky a Kancelária Národnej rady Slovenskej republiky musia dbať, aby nedošlo k narušeniu zákonom ustanoveného procesu žiadnym spôsobom, teda ani stanoveného začiatku o 14 hodine. Ak však k takémuto narušeniu z akéhokoľvek dôvodu dôjde, je potrebné hodinu otázok v trvaní 60 minút zachovať.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 636 z 20. júna 2001 (V. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky zo 14. júna 2001 č. 1247/2001 o stanovisko k § 24 ods. 6 zákona o rokovanom poriadku.]

**SÚHLAS NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY
NA VZATIE POSLANCA DO VÄZBY**

**KONANIE O VYDANÍ SÚHLASU NA ZADRŽANIE POSLANCA
ALEBO NA JEHO VZATIE DO VÄZBY**

§ 141

(1) Ak príslušný orgán oznámi predsedovi národnej rady, že žiada národnú radu o vydanie súhlasu na vzatie poslanca do väzby,⁸⁴⁾ predseda národnej rady požiada o zvolanie mandátového a imunitného výboru.

(2) Mandátový a imunitný výbor prerokuje žiadosť príslušného orgánu podanú podľa odseku 1. Poslancovi, ktorého sa žiadosť týka, umožní zúčastniť sa na rokovaní výboru a vyjadriť sa o žiadosti.

(3) Mandátový a imunitný výbor predkladá správu o výsledku svojich zistení a návrh na uznesenie národnej rade.

§ 142

Národná rada po oboznámení sa so žiadosťou (§ 141 ods. 1) a na základe predloženej správy mandátového a imunitného výboru o výsledku jeho zistení (§ 141 ods. 3) rozhodne, či vydá súhlas na vzatie poslanca do väzby.⁸⁴⁾ Národná rada rozhodne o žiadosti na najbližšej schôdzi po predložení správy mandátového a imunitného výboru odo dňa, keď túto žiadosť predseda národnej rady dostal.

STANOVISKO:

Zákonodarca v ustanovení § 142 druhá veta zaviazal Národnú radu, aby rozhodla o žiadosti (§ 141 ods. 1) na svojej najbližšej schôdzi, t. j. na schôdzi, ktorá sa bude konať ako prvá po dni, v ktorom predseda Národnej rady dostal žiadosť o vydanie súhlasu na trestné stíhanie alebo na disciplinárne stíhanie poslanca, alebo na jeho vzatie do väzby za podmienky, že do tohto dňa dostala stanovisko mandátového a imunitného výboru.

[Stanovisko Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky z 18. februára 1999 (II. volebné obdobie).]

STANOVISKO:

Výkon väzby je ústavným dôvodom na obmedzenie osobnej slobody každej fyzickej osoby (čl. 17 Ústavy Slovenskej republiky). Podľa § 2 ods. 1 zákona č. 156/1993 Z. z. o výkone väzby „obvineného počas výkonu väzby možno obmedzovať len spôsobom, ktorý vyplýva z účelu väzby...“. Zároveň podľa § 2 ods. 2 toho istého zákona „obvineného možno obmedziť len vo výkone tých práv, ktoré sa vzhľadom na výkon väzby nemôžu uplatniť“.

⁸⁴⁾ Čl. 78 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Vzatím do väzby mandát poslanca nezaniká. Práva a povinnosti súvisiace s výkonom mandátu poslanca sú však počas väzby obmedzené. Rozsah obmedzenia vyplýva z účelu väzby, ako i z fyzickej nemožnosti uplatniť určité práva počas výkonu väzby.

[Stanovisko Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky zo 7. apríla 1999 (II. volebné obdobie).]

NEVYKONÁVANIE MANDÁTU JEDNÉHO Z NAVRHOVATEĽOV NÁVRHU ZÁKONA

§ 147

(2) Ak došlo k strate mandátu poslanca, k neuplatňovaniu mandátu poslanca, k vzdaniu sa funkcie poslanca alebo k zániku mandátu poslanca, nemožno prerokovať návrhy, ktoré podal.

STANOVISKO:

Podľa § 67 ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov zákonodarná iniciatíva patrí každému poslancovi Národnej rady Slovenskej republiky samostatne.

Skutočnosť, že poslanec, ktorý je jedným z dvoch alebo viacerých predkladateľov návrhov zákonov, či iného materiálu, nevykonáva mandát poslanca v zmysle § 147 ods. 2 citovaného rokovacieho poriadku Národnej rady Slovenskej republiky, nemá vplyv na uplatňovanie zákonodarnej iniciatívy ďalšieho poslanca (predkladateľa).

Znamená to, že Národná rada Slovenskej republiky môže v rokovaní o predložennom a prijatom návrhu zákona (iného materiálu) pokračovať.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 830 z 29. januára 2002 (II. volebné obdobie); žiadosť predsedu Národnej rady Slovenskej republiky z 22. januára 2002 o zaujatie stanoviska k otázke, či možno prerokovať návrh zákona, prípadne iný materiál, ak bol jedným z dvoch alebo viacerých predkladateľov návrhov na rokovanie Národnej rady Slovenskej republiky poslanec, ktorý nevykonáva svoj mandát v zmysle § 147 ods. 2 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 350/1996 Z. z. o rokovacom poriadku Národnej rady Slovenskej republiky v znení neskorších predpisov.]

K PRÁVNEMU POSTAVENIU NÁHRADNÍKA ZA POSLANCA NÁRODNEJ RADY SLOVENSKEJ REPUBLIKY PRI VZDANÍ SA MANDÁTU

STANOVISKO:

Každý orgán verejnej moci v Slovenskej republike je povinný interpretovať a aplikovať každú právnu normu v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4). Pre výklad a uplatnenie právnej normy je právne relevantný aj právny názor vyslovený

Ústavným súdom Slovenskej republiky, ak sa Ústavný súd Slovenskej republiky k veci skôr vyslovil.

Právne postavenie náhradníka za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky pre prípad vzdania sa mandátu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky nie je predmetom osobitnej ústavnej ani zákonnej úpravy.

Neexistuje ústavný ani iný právny dôvod vylučujúci stotožnenie právneho postavenia náhradníka za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky pri vzdaní sa mandátu v Národnej rade Slovenskej republiky s právnou úpravou vzdania sa mandátu poslancom Národnej rady Slovenskej republiky.

Poslanec Národnej rady Slovenskej republiky je fyzickou osobou, ľudskou bytosťou, ale výkon jeho poslaneckého mandátu nepodlieha úprave čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky, ktorým sa ustanovuje základ právneho postavenia fyzických osôb a právnických osôb. Ústavným základom výkonu poslaneckého mandátu je ustanovenie čl. 2 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky, podľa ktorého: „Štátne orgány môžu konať iba na základe ústavy, v jej medziach a v rozsahu a spôsobom, ktorý ustanoví zákon.“ Náhradník za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky je verejná funkcia. Aj právne postavenie náhradníka za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky sa zakladá na úprave čl. 2 ods. 2, a nie na ustanovení čl. 2 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky.

Zánik poslaneckého mandátu nie je ponechaný na úpravu zákonom. Je predmetom výslovnej úpravy v Ústave Slovenskej republiky. Ústava Slovenskej republiky v čl. 81a výslovne určuje šesť dôvodov zániku poslaneckého mandátu. Každý z dôvodov je samostatný, pre nastanie právneho účinku zániku mandátu sa nevyžaduje kumulácia príčin.

Dôvody určené Ústavou Slovenskej republiky možno rozdeliť na dôvod, ktorý má za následok riadny zánik mandátu, a na dôvody, ktoré majú za následok mimoriadny zánik mandátu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky.

K riadnemu zániku mandátu dôjde podľa písmena a) uplynutím funkčného obdobia.

K mimoriadnemu zániku mandátu dôjde podľa všetkých ostatných dôvodov, ktoré sú uvedené v písm. b) až f).

Zánik mandátu v súlade s Ústavou Slovenskej republiky môže nastať prejavom vôle poslanca [vzdanie sa mandátu podľa písm. b)], ako aj proti vôli poslanca [z dôvodov, ktoré sú uvedené v písm. a), c) až f)].

Podľa právneho názoru vysloveného Ústavným súdom Slovenskej republiky v náleze I. ÚS 8/97: „Poslanec môže ustanoveným spôsobom vziať späť skorší prejav vôle len do momentu ukončenia rozpravy predchádzajúcej hlasovaniu o prijatí uznesenia, ktorým Národná rada berie na vedomie vzdanie sa funkcie poslanca podľa čl. 81 ods. 1 ústavy.“ (Zbierka nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky 1997, s. 194.)

V súlade s právnym názorom Ústavného súdu Slovenskej republiky vysloveným vo veci I. ÚS 8/97 poslanec Národnej rady Slovenskej republiky ani náhradník za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky vedený na kandidátnej listine nemá právo vziať späť svoje vyhlásenie o vzdaní sa mandátu poslanca Národnej rady Slovenskej republiky po momente ukončenia rozpravy predchádzajúcej hlasovaniu o prijatí uznesenia, ktorým Národná rada Slovenskej republiky berie na vedomie vzdanie sa funkcie poslanca podľa čl. 81 ods. 1 ústavy. Ak poslanec Národnej rady Slovenskej republiky alebo náhradník za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky po momente ukončenia rozpravy predchádzajúcej hlasovaniu o prijatí uznesenia, ktorým Národná rada Slovenskej republiky

berie na vedomie vzdanie sa funkcie poslanca podľa čl. 81 ods. 1 ústavy oznámi, že berie späť svoje vyhlásenie o vzdaní sa mandátu, ide o prejav vôle, ktorý nie je spôsobilý vyvolať právny účinok.

Ak by sa náhradníkovi za poslanca priznalo právo vziať späť svoje rozhodnutie o nenastúpení mandátu, získal by právo ovplyvňovať zloženie parlamentu nezávisle od vôle voličov, prípadne proti ich vôli. Také právo nie je v súlade so zásadami demokratickej formy vlády, ktorá je predmetom ochrany čl. 1 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky priznanej v rámci demokratického štátu.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 890 z 13. októbra 2005 (III. volebné obdobie) k právnemu postaveniu náhradníka za poslanca Národnej rady Slovenskej republiky pri vzdaní sa mandátu.]

**INTERPRETÁCIA PODMIENKY
„BYŤ ČINNÝ V PRÁVNICKOM POVOLANÍ“
PRE UCHÁDZANIE SA O FUNKCIU SUDCU ÚSTAVNÉHO SÚDU
SLOVENSKEJ REPUBLIKY**

Čl. 134

(3) Za sudcu ústavného súdu môže byť vymenovaný občan Slovenskej republiky, ktorý je voliteľný do Národnej rady Slovenskej republiky, dosiahol vek 40 rokov, má vysokoškolské právnické vzdelanie a je najmenej 15 rokov činný v právnickom povolani. Tá istá osoba nemôže byť opakovane vymenovaná za sudcu ústavného súdu.

Ústava Slovenskej republiky

STANOVISKO:

Ústavnoprávny výbor Národnej rady Slovenskej republiky

- I. 10. apríla 2006 riešil otázku interpretácie a aplikácie ustanovenia čl. 134 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky „je najmenej 15 rokov činný v právnickom povolani“;
- II. 11. apríla 2006 a 19. apríla 2006 rokoval o návrhu na voľbu kandidáta na vymenovanie za sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky (Nová voľba VI) – tlač 1554, a dospel k záveru, že článkom 134 odsek 3 Ústavy Slovenskej republiky
 1. sa určujú podmienky pre uchádzanie sa o verejnú funkciu sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky, od ktorých nemožno upustiť; uchádzač o funkciu sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky musí splniť všetky podmienky, aby sa právne významným spôsobom mohol uchádzať o funkciu sudcu Ústavného súdu Slovenskej republiky,
 2. právnickým povolaním sa rozumie každé povolanie, pre ktoré zákon alebo na jeho základe vydaný všeobecne záväzný právny predpis vyžaduje výlučne vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa dosiahnuté na právnickej fakulte; povolanie, ktoré možno vykonávať bez toho, aby sa pre jeho výkon vyžadovalo vysokoškolské

právnické vzdelanie druhého stupňa dosiahnuté na právnickej fakulte, nie je právnické povolanie,

3. účelom podmienky „byť činný v právnickom povolaní“ je požiadavka skúseností s aplikáciou práva, výkon právnickej činnosti po dosiahnutí právnického vzdelania v trvaní najmenej 15 rokov; povolanie alebo verejná funkcia, pre ktoré všeobecne záväzný právny predpis ako podmienku výkonu neurčil právnické vzdelanie, nemá povahu právnického povolania podľa čl. 134 ods. 3 Ústavy Slovenskej republiky a nemožno ho kvalifikovať ako činnosť, ktorou sa spĺňa ústavná podmienka „byť činný v právnickom povolaní“.

[Uznesenie Ústavnoprávneho výboru Národnej rady Slovenskej republiky č. 1031 z 19. apríla 2006 (III. volebné obdobie).]